

Cílem této práce je snaha o přiblížení situace a dění v oblasti katolické liturgické hudby v 70. a 80. letech 19. století v Čechách, resp. v Praze. Toto dvacetiletí spadá do širšího časového období, jež bývá v souvislosti s hnutím za obnovu chrámové hudby, probíhajícím v celé střední Evropě, nazýváno ceciliánským. Na tomto poli se české země především v 70. letech vyznačovaly velmi úzkým vztahem k bavorskému Řeznu, jež se stalo ohniskem a vzorem reformních snah pro střední Evropu. Vedle osobních setkání řezenských a pražských reformátorů probíhala mezi nimi i velmi čilá korespondence. Právě dopisy pražských cyrilistů hlavnímu iniciátoru reformy v Řeznu – Franzi Xaveru Wittovi, jsou hlavním pramenem, z něhož v této práci čerpám. Do této doby u nás neznámá korespondence je uložena v Bischöfliche Zentralbibliothek (Centrální biskupské knihovně) v Řezně, kde je k dispozici i její soupis v podobě dvousvazkového katalogu.

Na základě obsahu dopisů tato práce dokumentuje, resp. podrobněji komentuje nám již známá fakta z příslušné doby. Její součástí je rovněž edice úplného znění dopisů vybraných Wittových dopisovatelů spolu s rejstříkem osob, v korespondenci zmiňovaných.